

Predmet: *Bosanska Krupa II*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 11/17

Krivično delo: ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ, u vezi sa čl. 24 KZ SRJ

Objavljivanje presude: 15.11.2019. godine

Sudsko veće je donelo, a predsednica sudskog veća, sudija Mirjana Ilić, javno je objavila presudu kojom je optuženi Joja Plavanjac osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina zbog ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, i to ubistva, a Zdravka Narančića osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 7 godina, za pomaganje u ubistvu, 11 bošnjačkih civila koji su bili zatvoreni u prostorijama OŠ „Petar Kočić“ u Bosanskoj Krupi u prvoj polovini avgusta 1992. godine.

Prilikom obrazlaganja izrečene presude, predsednica veća je navela da je izmenjen dispozitiv optužnice od 26.12.2017. godine u skladu sa iskazima svedoka koji su ispitani, na način da je izmenjen redosled stradanja žrtava. Naime, tokom trajanja postupka sud je, na osnovu saglasnih izjava svedoka utvrdio da je : „...optuženi Zdravko Narančić, kao pripadnik vojne policije 11. krupske lake pešadijske brigade, za vreme dok je obavljao dužnost stražara u zatvoru u prostorijama škole, omogućio je da u prostorije zatvora uđe, naoružan automatskom puškom, optuženi Joja Plavanjac, pripadnik Vojske Republike Srpske, koji je prvo u zatvoru tražio pritvorenog Predraga Praštala, koji je prethodnih dana lišio života njegovu majku. Iako je Praštalo već bio odveden u pritvor u Banja Luku, optuženi Narančić je prvo otključao i otvorio vrata prostorije u kojoj je bilo lice po imenu Tofik Sedić, pozvao je istog da izađe, pa kada je ovo lice izašlo okrivljeni Plavanjac ga je odveo u fiskulturnu salu škole, pitajući ga najpre zašto je zaustavljao njegovog strica Miću Plavanjca, a zatim ga pucanjem iz automatske puške ubio. Nakon toga, optuženi Narančić otključao je i otvorio vrata druge prostorije u kojoj su držani zatvoreni Bošnjaci, pripadnici grupe „Joks“, na koje je optuženi Plavanjac odmah po otvaranju prostorije pucao iz automatske puške i ubio: Kaltak Rasima, Kaltak Nezira, Kaltak Enesa, Kaltak Emsuda, Kaltak Ferida, Alijagić Fadila, Alijagić Edina, Omić Mirsada, Nasić Rasima i Čehajić Ismeta.

Takođe je navela da navodi odbrane Joje Plavanjca, da je predmetno krivično delo izvršio njegov pokojni otac Lazo Plavanjac nisu dokazani, iz razloga što odbrana nije pružila adekvatne dokaze za isto, te sud smatra da je prethodno navedeno samo radi izbegavanja krivične odgovornosti. U prilog ovom ide i tvrdnja svedoka koji su svedočili u postupku, a koji su bili u vreme izvršenja krivičnog dela zatvoreni u OŠ „Petar Kočić“ u Bosanskoj Krupi, te koji su naveli da niko nije video Lazu Plavanja u školi u tom periodu. Isto tako, sud nije prihvatio navode odbrane Zdravka Narančića da je pustio Joju Plavancja u prostorije škole u kojoj je bio stražar iz straha što je

Plavanjac bio komadant i što je morao da ga sluša. Naime, sud je utvrdio da je Narančić bio stražar, čija je dužnost bila da čuva zatvorenike i da spreči treća lica da pristupe zatvorenicima. Iz iskaza svedoka tokom postupka je utvrđeno da ni u jednom momentu Narančić nije pokušao da spreči Plavanjca od izvršenja krivičnog dela, te ne samo da mu je s umišljajem omogućio da izvrši krivično delo, već mu je i omogućio da po izvršenju krivičnog dela nesmetano izađe iz škole.

Prilikom odmeravanja visine kazne okrivljenom Joji Plavanjcu, sud je kao otežavajuće okolnosti cenio – smrt 11 lica bošnjačke nacionalnosti, a kao olakšavajuće okolnosti njegove porodične prilike, neosuđivanost i protek vremena od izvršenja dela. i U odnosu na optuženog Zdravka Narančića, sud je kao olakšavajuće okolnosti cenio njegovu neosuđivanost i protek vremena od izvršenja dela.

Oštećeni su, radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva upućeni na parnicu.

Fond za humanitarno pravo